

Kıskançlık Bir İnceağrıdır

– Ahmet AYAZ · 13 Ekim 2017

KISKANÇLIK BİR İNCEAĞRIDIR

Ahmet Ayaz

Gaziantep Güneş Gazetesi 13.10.2017

.....

Kıskançlık; Kendi kendini içerden yiyip bitiren bir ince ağrıdır. Tıp dili ile (Tüberküloz) Halk dili ile konuşacak olursak, bu hastalığa günümüzde verem deniyor. Fakat veremin tedavisi kolaylaştı ama, kıskançlığın tedavisi bulunmuyor. Allah kimseye vermesin diyorum. Adamın, şeyinin şeyi ağarıyor da, kıskançlığı üzerinden bir türlü atamıyor. Diyeceksiniz, sen hiç kimseyi kıskanmadın mı? İnanın kıskandığım bir kimse olmadı. Bana deseler ki, dünyaya yeniden gelsen, kim gibi olmak istersin. Bu sözüme inanın. Dünyaya Ahmet Ayaz gibi birisi olarak gelmek isterim. Yalnız okul sıralarına oturduğu zaman kara tahtayı görebilen bir Ahmet Ayaz olmak isterim. Askeri okulu gözden kaybetmeyen bir Ahmet Ayaz olarak doğmak isterim. Benim kıskandığım kimse hiçbir zaman olmadı, olamaz da. Bulunduğu dalda başarısız olan insanlar , başarılı olan insanları kıskanırlar. Çocukluğumdan beri hep önde yürüdüm. Hiç kimsenin arkasından yürümedim, gölgesine gizlenmedim, gizlenmem de. Prof. Dr Halil İbrahim Yakar Hocam ile roportaj için bir araya geldik, ses kaydını aldı ve bana da verdi. Keşke bu roportaj görüntülü olaydı. Ben şu yayın organında varım dediğimde, sözünü ettiğim yayın organını elimde gösterme imkanım olurdu.

Burada birazcık yazımdan, şairlikten söz edeceğim. Ses güzelliği nasıl Allah vergisi ise, okumak, yazmak da Allah vergisidir. Ben bu konuda bir çok yetenekli gördüğüm kimselere destek verdim. Benim şairlik iddiam yoktur diyen arkadaşıma, sen şairsin diyerek kitap yayınlattırdım. Bazı arkadaşlarımla şiirlerini kayda değer gördüm ve kayda değer kültür sanat ve edebiyat dergilerinde yayınlattırdım. Bunlar kendilerini bilirler. Ben burada adlarını açıklamayacağım. Gerek de yoktur. Bir arkadaşımın bir sözü var. “Herkes kendine yakışanı yapar” der de, bazen da kendine yakışmayanı yapar. Ama ben, kendime yakışanı yapıyorum ve yapmaya devam edeceğim.

Nazım Hikmet “Övmekten değil, övülmeğe korkarım” demiş. Bende, adımdan övgü ile söz eden dostlarımı yanlışla düşürmem inşallah. “Türk şiirinin beyefendi şairi” “Ahmet Ayaz, dostluğuna güvenilir, sağlam karakterli, mert insan” diyen ve buna benzer sözler söyleyen dostlarımı yalan çıkarmak bana yakışmaz. Bunun en güzel belirğisi Prof Dr. Halil İbrahim Yakar Hocanın yayımladığı “AHMET AYAZ- Hayatı-Eserleri_Edebi Şahsiyeti” isimli kitapta mevcuttur. Şu an konuşmadığım bir çok arkadaşlarımla bu kitapta kendilerini bulacaklardır. Haberleri de yoktur. Bu kitapta kendilerini bulacaklarından. Bunların içinde adımı yok etmek isteyenler de var. Ama güneşin önüne perde çekmeye hiç kimsenin gücü

yetmez.Birkaç gün önce bir yazı yazmıştım. “Bende Dostluklar Bakidir” başlığı altında. Beni sevmeyenler sözünü ettiğim kitabı okuyunca, içinde kendilerini bulup, bende dostluğun gerçek olduğunu bir defa daha görecekler.

Bir de, şiir konusunda benim önümde gördüğüm bir kimse yoktur. Arkasından koşup ta yetişemediğim bir kimse de gerçekten olmadı. Fakat günümüzün yaşayan şairleri arasında Yavuz Bülent Bakiler, Bahaeddin Karakoç, Yusuf Dursun gibilerine de saygım var. Benim bir çizgim var, o çizgide yavaş yavaş Allahın verdiği iman ve güç sayesinde yürümeye devam ediyorum. Sevenlerim sağ olsunlar diyorum. Bir de beleşten kahramanlığı hiçbir zaman düşünmedim. Hele Gaziantep Üniversitesinde tez konusu olduğumu bir yana bırakalım. Gaziantep’te yaşadığım için. Fakat, Uşak Fen Edebiyat Fakültesine bir Gaziantep’li “ Yüksek lisans Tezi olup hakkımda A 4 Kağıdına 97 sayfalık tez kitapçığı hazırlanmışsa, ” Ben sevenlerim ve beğenenlerim sayesinde oluyorum. Bunu bedavadan kahramanlık sayanlar varsa hiç de kusura bakmasınlar. Bu bedavadan kahramanlık değil, ancak olsa olsa başarının mükafatı olur. Beni tez konusu olarak verenler, belki de haberdardırlar. 12 Yüzyıldan 2003 yılına kadar. “Gaziantep’te Kültür Sanat ve Edebiyatta İz Bırakanlar” adlı kitabımda şair-yazar- ressam, gazeteci. Bestekar, ses ve saz sanatçısı gibi bir çok sanat adamlarını, kıskanmadan adlarını ebedileştirdiğimden. Ayrıca Karacaoğlan’dan 1998 yılına kadar Gaziantep üzerine yazılan şiirleri kitaplaştırdım. Burada anlatacak çok şey var. Ama, yazmayacağım. Çünkü bilenler biliyorlar 41 yıldır ulusal gazetelerde başlayıp, sayısız yayın organlarında hala yazmaya devam ettiğimi ve edeceğimi. İçini çör çöple doldurdıkları, bir matbaa baskısından 40-50 adet bastırıp, edebiyat sanat dergisi diye çıkaranlardan olmadığımı. Bununla da kendilerini tanıtmaya çalışıyorlar akıl fukaraları.